

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrske dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, velja za celo leto 22 K, za pol leta 11 K; za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Pavšlar — falsifikator.

Steber klerikalizma in božjega namestnika v Kranju je Tomaž Pavšlar. O tem možu je »Gorenjec« v soboto razkril senzacionalno falsifikacijo.

»Pet let je že, da Tomaž Pavšlar vznemirja celo kranjsko okolico ter komandira kmete na levem in desnem bregu Save. Obetal je tem nevednim ljudem fabrike, zaslužek in razne službe, toda fabrik le ni, namesto tega pa dobe ubogi posestniki pravde na vrat.

Ko je začel Pavšlar vlagati pri gosposki v Kranju svoje prošnje, naj se mu dovoli na veliko škodo zgornjih tovarnarjev in posestnikov velikanske jez na Savi, da bode na ta jez upregal svoje tovarne, mu je bilo treba seveda nakupiti tudi nekatere obrežne parcele. Ker mu je bilo denarja žal, pa ni kupil od posestnikov teh parcel, temveč je napravil s temi posestniki le predpogodbe, v katerih so se posestniki zavezali, da mu držijo te parcele naprodaj gotovo število let, in tako so bili posestniki zavezani, Pavšlar pa je imel proste roke ter je lahko kupil ali pa ne, kakor se mu je ljubilo; kmete za to navadno ni prav nič odškodoval.

Že takrat so nekateri previdni ljudje prorokovali, da bodo ti posestniki, ki so se Pavšlarju zavezali, še prišli v velike sitnosti, toda malokateri je to verjel in vsak se le tolažil z lepimi Pavšlarjevimi fabrikami.

A ker Pavšlar le ni dobil od gosposke nobenega dovoljenja za napravo jez in je izgubil pravdo za pravdo — je prišla za marsikatero tako pogodbo zadnja ura in je pretekla.

Sedaj bodete pa izvedeli, kako si je Pavšlar izkušal pomagati iz te zadrege.

Leta 1899. je sklenil on s posestnikom Miho Porento, po domače »Femnom«, na Bregu pogodbo take vrste, kakor smo že povedali. Po-

renta se je Pavšlarju zavezal, da mu do konca leta 1900 proda svoj log ob Savi. Župan gospod Novak z Jame je napravil pisma in dal je Pavšlarju eno pismo, drugo pismo pa Porenti. Obe pismi sta bili do pike enaki in v obeh pismih je bilo natanko zapisano, da ta obveza velja le do konca leta 1900. Ko je preteklo leto 1900, pretekla je tudi Porentova obveza. Prišel je potem neki dunajski inženir, in ker je bil Porenta že vsake obveze prost, je on od njega za pet let vzeti tisti log v kupno obvezo, tako da je bil torej Porenta le dunajskemu inženirju zavezan, od Pavšlarja je bil pa popolnoma prost. Pavšlarja je to peklo, da je prišel ob to parcelo, toda prebrisan kakor je, si je znal hitro pomagati s pomočjo tinte. V svojem pismu je številko 1900 izpremenil v 1901 in tako na najkrajši način podaljšal svoji pravici življenje za eno leto. Ko je nekoč obiskal Porenta Pavšlarja, mu je ta rekel: »Ti si meni še v zavezi do konca leta 1901.« Porenta ves začuden pravi: »Oho, to pa že ne, saj sem se zavezal le do konca leta 1900.«

— Pavšlar mu nato pravi: »Ne boš! Tukaj pogledaj moje pismo, tukaj je zapisano 1901 in jaz se držim do konca 1901.« Porenta je takoj opazil, da je Pavšlar popravil letno številko in je zmajal z glavo ter rekel: »Gospod, to ne bo šlo!« — Nato je odšel domu in si mislil, da si Pavšlar vendar ne bode upal zasledovati ga s tem ponarejenim pismom. Toda Pavšlar, predzen kakor vrabec, le ni pustil Porento iz krempljev in mu je vedno prigovarjal, da mu odstopi to parcelo. Na Sv. treh kraljev dan t. l. je Pavšlar počastil Porento na njegovem domu in ga je toliko časa zvižal, da mu je ta res obljubil parcelo, toda z obvezo, da ga mora Pavšlar varovati vsake sitnosti, ko bi dunajski inženir zahteval tisto parcelo zase. Pavšlar je potem Porento vlekli v dve odvetniški pisarni in hotel napraviti pismo tako, da bi se

izmuzal iz te sitne obveze in da bi parcelo »log« brez sitnosti dobil v roke. Porenta pa je ostal trden, se ni ustrašil Pavšlarja in mu je pokazal figo ter mu ni hotel podpisati pisma. Sedaj je Pavšlar tožil Porento. V jamo pa ni padel Porenta, temveč padel je v njo le Pavšlar. Ko se je pred ljubljansko sodnijo začela razprava, bi moral Pavšlar pokazati dotično pismo, na katerem je ponaredil letno številko. Najprvo se je branil in rekel, da ga nima pri sebi, ker ga je bilo menda strah, toda sodišče mu je ukazalo, da mora predložiti to pismo — in Pavšlar je sedaj potegnil pismo iz žepa in ga predložil. Sodišče je takoj spoznalo, da je letna številka ponarejena, in je trdo prijel Pavšlarja — in on je moral pripoznati, da je on sam ponaredil letno številko. Pavšlar je pravdo seveda izgubil, izkazalo se je pa tudi, da je on pravi mojster s tinto in peresom in da se prav nič ne ustraši, če je treba ponarejati tudi pisma.

Sedaj bo moral Pavšlar gotovo še pred kazensko sodnijo dati odgovor zato, da ponareja pisma, in morebiti mu bode še prav huda predla, če ga bo državni pravdnik prijel za ušesa.

Taki so ti klerikalni — poštnjaki.

Izseljevanje v Ameriko.

Naval iz cele Evrope, posebno pa še iz Italije in Avstro-Ogrske v Ameriko je čimdalje večji. Zato pa si Amerika že lahko izbira izmed izseljencev dobre elemente. Svoječasno je bila Amerika »prijateljstvo grešnikov«, kamor so se stekali izvržki človeške družbe. In dasi so ti ljudje delali novi domovini dovolj neprilik, morala je Amerika z njimi potrpeti, ker je potrebovala delavnih rok.

Razmere so se predrugačile. Si-

cer je še v Ameriki vedno treba vsakovrstnih delavcev, a agitacija za izseljevanje je tako razširjena, da se ni bati, da bi izseljevanje prenehalo, če tudi se mu stavijo zakonite zapreke s pogoji.

Ravnokar je sprejel ameriški kongres zakon o naseljevanju, ki mora tudi pri nas zanimati, ker dá ravno naša dežela razmeroma največji kontingent. Za klerikalne dežele najusodnejša točka se ni sprejela v zakon. Senator Lodge je namreč predlagal, naj se zabrani naselitev v Ameriki analfabetom.

Naseliti pa se ne smejo po novem zakonu: 1. zločinci, katerim je dokazano tako hudodelstvo, ki se tndi v Ameriki kaznuje s težko ječo; politični zločinci se smejo naseliti le, ako njih kaznivost ni pokazala obenem tudi njih moralne propalosti. 2. Idioti, duševno bolni in pohabljeni. 3. Osebe, ki imajo gnusno ali nalezljivo bolezen. 4. Poligamisti in v nenravne namene se izseljujoče osebe. 5. Onemogle in stare osebe, ki si ne morejo same zaslužiti potrebnega za življenje, kakor tudi osebe, ki so popolnoma brez sredstev in nimajo v Ameriki sorodnikov ali znancev. 6. Kontraktni delavci, to so taki, ki so se dali pregovoriti za izselitev, da bi v Ameriki izvršili kako pogodeno delo.

V ta namen so dobile vse ladje, ki prevažajo izseljence nalog, dasprejmejo le take osebe, ki se smejo po ameriških zakonih naseliti. Vsakemu izselniku se predloži pred sprejemom na ladjo pola s vprašanji o vseh naštetih točkah. Polo morata ameriški konzul in poveljnik ladje potrditi. Pri komur bi bilo količjak dvomljivo, da ne odgovarja zakonu za izseljevanje, pride pred posebno oblastnijo, ki ga bo s pomočjo tolmača podrobno preiskala.

Dasi se zdi zakon trd, vendar je bolj od dosedanjih določil. Vrhutega se lahko sedaj vsakdo pouči pred izselitvijo, dočim so dosedanja

določila razni agentje utajevali ter nevedneže skubili in propustili.

Reforme v Macedoniji.

Vkljub dejstvu, da si Turčija navidezno prizadeva, izvesti predlagane ji reforme, nimajo niti na Dunaju niti v Peterburgu veliko upanja, da bi se macedonsko vprašanje mirno rešilo. Računi se le z dvema eventualitetama: Turčija bo ali vstajalo hitro potlačila, ali pa se bo razvila dolgotrajna vojna, kakršna je bila v Južni Afriki. V tem slučaju pa je neizogibno, da se tudi Bolgarija zaplete v vojno, a tudi Srbija in Grška ne bode ta prepustili svojih rojakov tuji usodi. Potem bi seveda preplavila vstaja ves Balkan. Ako pa bodo potem primorane prizadete velesile poseči vmes, se ne bo to nikdar zgodilo v prilog Turški, temu le v prilog kristjanskim Macedoncem. Vse velesile pa so prišle do uverjenja, dasi tega ne povedo, da ne bodo na Balkanu zavlada le poprej zdrave razmere, dokler ne odide iz Evrope zadnji turški vojak in zadnji uradnik. To nam dokazuje Kreta, kjer je najlepši mir, odkar so jo Turki ostavili. — Te dni je obiskal sultanov tajnik ruskega konzula v Mitrovici. Izročil mu je bajé sultanovo noto, v kateri pravi sultan, da ne more izvesti reform zaradi macedonskih prekucuhov. Turška vlada bi rada pred vsem imela v rokah pismeno pritrdilo Rusije, da bi začela energično postopati proti vstašem. Tudi Grški se sultan zadnji čas dobrika. Turški poslanik je obiskal grškega ministrskega predsednika ter predložil sultanovo ponudbo, da se podpiše grško-turška pogodba, s katero se obnovi status quo ante bellum. Istočasno je podelil sultan grškemu kralju Iftikar red v brilantih.

Politične vesti.

— Poljski klub je imel včeraj sejo ter je razpravljal o podržavljenju

LISTEK.

Prijateljica.

Zaljubljena fantazija.

Spisal Ivan Cankar.

(Dalje.)

Misliš, da se spreminjajo ljudje samo od danes do jutri, da se ni mogoče spreminjati od danes do včera, v daljno preteklost nazaj, tako kakor sem se spremenil jaz? Oh, jaz sem uničil tistega lepega črnooklega, črnolasega fanta, izbrisal sem ga iz življenja, ni ga več in jaz sem stopil na njegovo mesto. Tako se godi na svetu zmirom. Iztegni roko, pa se že dotakneš ob komolec človeka, ki je bil oropal svojega bližnjika za lepo preteklost, potisnil ga v brezdanji nič ter se polastil njegove preteklosti in njegove prihodnosti. Čuvaj, prijatelj, svojo preteklost, čuvaj svoje življenje — iztegajo se nevidne roke grabežljivo segajo po bogastvu, ki si ga bil nakopičil v teku dolgih let... Poznal sem umetnika, ki si je napravil v trudu svoje duše lepo preteklost, na kateri je zidal počasi kamen na kamen, tako da bi si bil

sezidal prav dostojen nagroben spomenik; prišel je nekdo drugi, pogledal je na prijetno zgradbo in ker mu je bila pogodi, se je je kratkoma polastil ter zidal lepo sam dalje; samo streho je bilo treba še napraviti in napravil jo je; zdaj je spomenik njegov, imena tistega umetnika, ki je bil zidal do podstrešja, ne imenuje več živa duša; pokopali so ga v zgodovino... O, prijatelj, ljudje živé večidel od same kraje! Jaz, na priliko, gledam, da vzamem človeku, ki mi pride pod roke, kolikor mogoče njegove preteklosti, njegove duše. Brez usmiljenja si izrežem svoj del iz njegove krvave duše, če morem, si vzamem celo. Najrajši storim to na fin način, tako da komaj opazi mojo nakano in da komaj ve, odkod bolečina — o, jaz sem prebrisan, lepo število takih le ranjenih, okrađenih duš imam že na vesti ter bogatim z ukradenim bogastvom svojo dušo, ki bi bila drugače tako uboga, tako prazna...

Tako je pripovedovala in ni videla, kako sem polagoma odpiral duri njene preteklosti, njene duše, kako sem tam gospodaril, pobiral svetle bisere, ki so ležali kar tako na tleh,

trgal rože, ki so dišale, da mi je bilo motno pred očmi, motno in sladko v srcu. Čisto sem se udomačil tam, tam je bil moj dom od nekdaj in tako pozno, prijatelj, sem ga našel... No, ne govorimo — zdaj je bilo vse dobro; utrujen od dolgega žalostnega popotovanja sem nenadoma odprl duri svojega prijaznega doma, ki sem ga iskal tako dolgo, prijatelj, tako dolgo, in glej, zdaj sem se oddahnil, da bi se sladko odpočil... Kako bi me ne ljubila, če sem jo ljubil jaz?

Da opomnim mimogredé — pil je človek in gledal je Bog vedi kako; smilil se mi je in strah me je bilo. In usmili se Bog še mene — zdaj vem, zakaj me je bilo strah. Mislim sem drugo jutro, da so bile sanje, ali kakor da bi me mahoma udarilo po čelu — niso bile sanje... Čisto sama sva bila že v gostilnici, luči so gorele zaspamo, natakak je smrčal. Na stropu se je vzbudila velika muha, počasi in v širokih kolobarjih je pribrenčala dol in je brenčala okoli njegove glave. On se je ozrl nanjo in se je otožno nasmehnil. »Poznam jo,« je dejal in je zamahnil nalahko, »lani sva bila skupaj na Dunaju in

sva se sprehajala po Ringu. Zdaj je nekoliko odebelela in zdi se mi, da so njene oči večje...« Nasmehnil se je še bolj otožno in je zamahnil odločneje, tako da se je vrnila muha proti stropu. »Moje srce je zdaj drugod — moje življenje je nastopilo nova pota...« Muha je zadržala na stropu, on je govoril z enakomernim, brikosti polnim glasom...

Vstala sva, večer se je bil že globoko nagnil. In zdaj premisli ta čudež!... Veliko večja je bila od mene, zmirom večja, in jaz, glej, sem bil zmirom manjši, capljaj sem zraven nje z drobčkenimi koraki, njen solčnik sem nosil v roki. Segal sem ji komaj še do bluze, komaj še do roke, premisli, komaj še do kolena... Oh, prijatelj, črn kužek je capljaj zraven nje in je nosil njen solčnik v nežnem gobčku. Tista rdeča pentlja, ki je bila nekoč na njenih laseh, je bila zdaj zavezana okoli mojega vratu... Lep večer je bil, luna je vstajala izza visokih streh, hladnejši veter je pihal od zahoda... Stopala je tako lahko in fino, moja lepa dama, privzdignila je krilo do gležnjev in je stopala lahko in fino po stopnjicah od luninih žar-

kov, po lepih svetlih stopnjicah, ki so segale do neba, v neizmernost. Še malo je zafrtalo od daleč pajčolan na njenem klobuku, zafrtalo je kakor komaj viden bel oblček na nebu in vse je izginilo.

Kužek pa je ostal spodaj s tisto rdečo pentljo okoli vratu. Nekdo je prišel mimo in ga je brenil v stran.

Po njenem slovesu se me je polastila neizmerna žalost in sredi te žalosti se mi je zjasnilo v duši. O, prijatelj, — Bog vedi, kaj mi je bilo prišlo na misel. Ali je sploh mogoče, da bi se človek tako hitro spremenil? In celo v kužka? Nikoli še nisem bral kaj takega — toda naposled, kaj vse so iznašli ljudje v najnovjšem času! Znanost napreduje čudovito... In tudi tista rdeča pentlja se mi je prav lepo podala...

No, tako je šlo za zmirom. Jaz pa sem romal ves večer po tihih, praznih ulicah, vse križem po mestu. Prišel sem v neko dolgo vežo, tam je stalo ob zidu petdeset starih, brezzobih žensk. Ogledal sem si vsako posebej in sem šel žalosten dalje.

Stopil sem na majhen vrt, mlada, boleha, vse zaprašena drevesca so

severne železnice. Potem se je začela zaupna debata o nagodbi z Ogrsko.

— Za preosnovo meščanskih šol se sestane v soboto na Dunaju uradna enketa, v kateri bodo strokovnjaki in zastopniki avtonomnih korporacij, ki zadržujejo šole.

— V ogrski zbornici je zahteval včeraj grof Evgen Zichy, naj Szell razpusti zbornico ter nastopi s svojim programom pred volilce. Ako dobi med volilci večino za vojno predlogo, se bo tudi opozicija tej večini uklonila. Grof Nikolaj Zay je izstopil iz liberalne stranke, da bo mogel nastopiti proti brambni predlogi.

— Umrl je bivši ogrski ministrski predsednik pl. Bitto. Zadnji čas je bil član magnatske zbornice.

— Bolgarija kraljestvo? Zatrjuje se, da sta Avstrija in Rusija obljubili bolgarskemu knezu, da se Bolgarija proglasi za samostojno kraljestvo, kakor brž bode rešeno macedonsko vprašanje.

— Zakaj niso Rusi l. 1878. zasedli Carigrada? General Ignatiev, predsednik slavjanskega dobrotvornega društva, razglša, da ga je car pred sklepanjem miru leta 1878. pooblastil izdelati mirovno pogodbo, vsled katere bi bili Rusi še poprej zasedli Carigrad. Le ker je Anglija za ta slučaj napovedala Rusiji vojno, je car zadnji trenotek brzojavil na bojišče, naj se mir takoj sklene.

— V pruskem državnem zboru je izjavil poljski poslanec Migerski, da je greh, ako se poljske otroke sili moliti v neznanem jim jeziku. Naučni minister Studt je izjavil, da se sistem o dvojezičnosti ni obnesel, zato ga je vlada opustila, a sedanji sistem se je povsod obnesel, kjer se ni proti ščuvalo.

— Škofov preklic. Škof Korum v Trierju je poskušal ščuvati proti državnim šolam po zgledu francoskih klerikalcev. Vlada pa je prisilila papeža, da je škofu naročil, da je svoje ščuvanje javno prekalal in obžaloval.

— Boji v Srednji Ameriki. Med republikama San Salvador in Honduras je prišlo do bitke, v kateri so bile čete Hondurasa premagane. General Ferrara je ubit, general Lopez pa s celim štabom ujet.

Dopisi.

Iz Haloz. »Uzor učitelj Slomškar.« Vsi so prihajali, le njega ni bilo, ko bi on vedel, kak' b'lo je grdo. Tako nekako so prepevali lansko leto oni učitelji, ki so maturirali leta 1892. na mariborskem učiteljskem, kajti izmed vseh prišel ni le — eden. Kaj pa je bilo temu vzrok? No hočem na kratko razložiti. Če kdo misli, da je omenjeni »uzor Slomškar« sešteval tiste zamude, ki jih prej zapisal ni, ta se moti, moti... Nadalje če kdo misli, da se je pripravljaval in koval dolgo pridigo za slovo »na cesti« od svojih

dremala tam; bilo je že pozno v noč in listje se je stresalo od zaspanosti in od hladnega vetra. Zraven vsakega drevesa je stala plinova svetilka, ali brlele so tako dolgočasno, da bi se človek naslonil na katero izmed njih ter se razjokal. Nobenega gosta ni bilo na vrtu, nobenega natakara. Mizni prti so bili umazani in oprášeni od prahu, ki ga je prinašal veter v celih gostih oblakih preko lesene, zeleno pobarvane ograje. Tam nakonci vrta je bil nevisok podij; na podiju stoli in stojala za note in šest belo oblečenih žensk. O, prijatelji, kako mlade so bile te ženske in kako grde. Vse so bile suhe, da bi človek ne vedel, kaj z njimi. Usnje, pergament. Dirigentka je imela naočnike, gledala je izza njih, da me je stresalo; vrat njen je bil dolg, zelo dolg in jabolko se je pomikalo neprestano gor in dol. Bobnarica je bila kozava in ni imela ne obrvji, ne vejic na vekih; tudi las, zdi se mi, da ni imela; slučajno se ji je krilo malo privzdignilo in videl sem njeno nogo preko nogavice — o, prijatelji, ne govorimo o tem!

(Konec prih.)

ušolancev, ta se zopet moti, moti, moti... Če pa morebiti kdo misli, da je sestavljal neki članek za »Slov. Gospodarja«, v katerem se omenjeni »uzor« poveljuje v deveta nebesa, ta se še enkrat korenito moti, moti, moti in moti... Ne bi se bavili s to stvarjo, ali v omenjenem članku so bile take stvari, ki zaslužijo malo razjasnenja. Dopisnik namreč tam trdi, da v več letih, kar je tam bil naš »uzor«, ni bil nihče kaznovan zaradi šolskih zamud. To bi bilo sicer samo na sebi jako lepo, ali stvar je nemara drugačna, kakor trde hudobni jeziki. Pa naj bo, kakor hoče, samo toliko pa je gotovo, da so malomarni starši iz sosedne šolske občine pošiljali raje svoje otroke k našemu »uzoru«, kakor v domačo šolo, ker ni bil tako — hud. Tisti članek torej ni družega, kakor šuntanje malomarnih staršev proti šoli. In res se je že tudi nekaj takega prigodilo. Neki učitelj mi je pravil, da se je neka kmetica, ko je bila kaznovana, sklicevala na omenjeni članek. Da pride pa oni »uzor« še bolj v pravo luč, naj še omenim, da je ob priliki, ko ni bil doma, izročil šolsko vodstvo župniku in ne ondodnemu učiteljsstvu. Dolgo časa je že tudi neke druge lazil okoli farovža, a slednjič ga je vendar župnik vrgel ven rekoč: Marsch hinaus!... Učiteljskih časopisov itak ne bere, izvzemši »Slov. učitelja«. Vsled tolikih zaslug za ugled učiteljskega stanu itd., ga je učiteljsko društvo za ptujski okraj izključilo iz društva. In take ljudi pretežira okrajni šolski nadzornik — seveda grozen nemškutar — in okrajni šolski svet? Pač žalostno, kajti kdor take ljudi protežira, tudi... Da pa ne bi kdo mislil, da je to tisti Janez Žunkovič — tudi hud »Slomškar« — sedaj pri Sv. Marjeti niže Ptuj, od katerega so trdili Mirko Šegula et tutti quanti, da je bil najbolje kvalificiran izmed kompetentov za Sv. Marjeto, kar pa ni res! temu pa tudi povem, da se izmed vseh prejšnjih najbolj korenito moti, moti in moti...

Davek na užitnino od vina, vinskega in sadnega mošta.

(Dalje.)

Kot vinski mošt je obdačiti tekočino, ako je na prvotnih drožeh, ako tekočina kipi in ako ima tekočina sladek okus. Peklicati je dva nepristranska zvedenca, ki določata, ali je pokazana tekočina vino ali mošt.

(Dvorni kam. dekret 6. avgusta 1840 št. 29578).

Kdor hoče užitninskemu davku od vina in mošta podvrženo obrt prirediti, skrbeti mora, da dobi poleg po obrtnem redu določenega dovoljenja politične oblasti, (koncesije) tudi dohodarstveno dovoljenje.

(§ 10 zakona iz l. 1829).

V to svrhu obrtni se je ustmeno ali pismeno do oddelka c. kr. finančne straže, v katerega okrožje spada kraj, kjer se namerava obrt prirediti, da izda na podlagi političnega dovoljenja tudi dohodarstveno dovoljenje.

Tudi kdor hoče že obstoječo obrt prenesti z jednega v drugi kraj, preskrbeti si mora spredaj navedene listine.

V tej zadevi vložene prošnje in zapisniki, kakor tudi dohodarstvena dovoljenja so koleka prosti.

(Dvorni kam. dekret 30. septembra 1841 št. 29000, fin. minist. ukaz. 30. junija 1851 št. 17089 in 30. julija 18530 št. 11451).

Kdor le slučajno kako užitninskemu davku od vina podvrženo dejanje hoče izvršiti, temu teh listin ni treba; če se pa ta dejanja periodično ponavljajo in s tem pridobije značaj obrti, potem seveda mora dotičnik tudi imeti dohodarstveno dovoljenje.

(Dvorne kam. dekret 31. avgusta 1830 št. 29855 in 22. decembra 1830 št. 46643).

Tako n. pr. ima vinogradnik pravico svoj vinski pridelek točiti na drobno v hiši, kjer stanuje ali v kraju kjer ga je pridelal. Izvršuje pa vinotoč le toliko časa, da pridelek razpeča.

(Dvorne komor. dekreti 17. avgusta 1784, 10. marea 1785 in 19. februarja 1787 ter dvorne pisarne dekret z dne 3. januarja 1828 št. 3339.)

Ker se davku podvržena dejanja — prodaja vina na drobno — gotovi čas dan za dnevom ponavljajo, imeti mora dohodarstveno dovoljenje.

Posestnik prodaja slučajno nekoliko vina v meri pod 56 l. Ker je to dejanje slučajno in se ne bo tako hitro ponavljalo, mu dohodarstveno dovo-

ljenja ni treba, pač pa mora dejanje zglati pri dacarju in odpadlo užitnino plačati.

Dohodarstveno dovoljenje izda c. kr. finančna straža na ime, na katero se glasi dovoljenje politične oblasti.

Ta okoliščina je zelo važna. Tisti, na čigar ime je izdano dohodarstveno dovoljenje je tudi za vse odgovoren, kar se v njegovi obrti zgodi.

Treba je torej premisliti vse razmere, prevdariti vse strani vinske kupčije predno se odloči, ali vzame dovoljenje za izvrševanje obrti na svoje ime ali na ime svoje soproge, sina ali hčere.

Kdor ima n. pr. obrt prodaje vina na debelo, a hoče tudi prirediti vinotoč, ta ne bo dobro storil, ako bo dovoljenje prosil na svoje ime, kajti vsled kontrole pri vinotoču oviran bo vsled zadevnih kontrolnih predpisov, ki se bodo pozneje razpravljali, v kupčiji z vinom na debelo, ako slučajno kleti nimajo na razpolago, ki je dosti od gostilne oddaljena.

Isto velja za gostilničarja, ki ima veliko posestvo in ki neprimerno mnogo vina za družino porabi.

Brez dohodarstvenega dovoljenja, se vinotoč ne sme prirediti izvrševati.

Ako kdo dohodarstveno dovoljenje zgubi, dobi drugopis brezplačno.

(Dvorne kam. dekret 22. avgusta 1834 št. 35754).

Tri dni predno se prične izvrševati vinotoč, podati je s pobiranjem užitninskega davka pooblaščenemu funkcijonarju (dacarju) **popis prostorov.** (§ 12. zakona iz leta 1829).

Zakon iz leta 1829 določa v tem oziru sledeče:

Užitninskemu davku podvrženi obrtnik podati mora dacarju natančen popis k obrti spadajočih prostorov z vsemi morebitnimi tajnimi zvezami prostorov med seboj, in izkaz vseh posod, ki morajo biti predpisno cementirane, ter imenovati mora od svojih uslužbencev onega, ki nadzoruje druge. Popis prostorov je koleka prost.

K obrtnim prostorom se štejejo:

1) Prostori, v katerih se pod kontrolo postavljena obrt izvršuje.

2) Prostori, v katerih se k obrti pripadajoče snovi ali izdelki iz teh snovij hranijo.

3) Prostori v katerih se prodaja vrši.

4) Stanovanje obrtnika:

a) ako je s prostori pod 1, 2 in 3 imenovanimi v neposredni zvezi;

b) ako se porablja v pod 1, 2 in 3 navedene namene.

(§ 74 izvrš. naredbe k § 361 carinskega reda iz l. 1835).

5) Vse od hiše, v kateri izvršuje vinotoč, 1896 metrov oddaljene prostoro v katerih ima vino ali most hranjen.

(§ 3 točka 2 predpisov konvenc. kontrole).

(Dalje prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 10. marca.

— **Papeževa slavnost.**

Predvčerajšnjim so imeli krščanski delavci svojo papežovo slavnost. Uprizorili so »slovesen« sprevod po mestu z godbo na čelu. Oj, ta »slovesnost« spreveda. Tiho, ponižno, nekako sramežljivo je korakalo za godbo kakih 300 mož in fantov, držali so se kakor same »mile Jerex, kakor da bi šli za kako procesijo. O kakih navdušenosti še govora ni. Udeležniki so se nam kar smilili, ko smo jih videli tako potrte. Tak o revnega spreveda še ni videla Ljubljana — je bila soglasna sodba. Značilno je, da se noben količjak znan klerikalec ni udeležil te procesije. Kaj pa »Slovenec«. Njegovo poročilo je tako, da se mu morajo krave smejati. Videl je celo »Narodno tiskarno« — zastraženo od policajev, dasi ni bilo drugod policaja, kakor okrog nunske cerkve kjer se je zbralo nekaj radovednega ljudstva in je bilo mogoče, da bi se bilo klerikalcem tako godilo kakor za časa katoliškega shoda, ko so bili zasmehovani in osuvani. A ganil se ni nihče, ker se jim je klavrna družba preveč smilila.

— **Naši romarji.** Ponavljaje smo »Slovenca« prosili, naj nam vendar pove imena onih, ki so pri papeževem jubileju v Rimu zastopali slovenski narod. Dasi je moral »Slovenec« vendar sprevideti, da nas zanima, kako je bil slovenski narod reprezentiran pri ti slavnosti, vendar ni ugodil naši prošnji. Na sračo je dunajski »Vaterland« v številki z dne 27. februarja priobčil vsa imena in ker je zapisek jako zanimiv in poučljiv, se nam zdi jako umestno, da posnamemo iz njega imena slovenskih romarjev, da vsaj

naše dobro ljudstvo enkrat vidi in ve, kdo izmed nas zasluži, da se ga prišteva najpobožnejšim in najsvetejšim Slovincem. Vseh romarjev je 576 in med temi 91 Slovencev (35 ženskih in 56 moških). Iz cele Avstrije 576 romarjev — to je jako malo; a da je med njimi kar 91 Slovencev — to je jako mnogo. Po tej udeležbi od slovenske strani se lahko reče, da smo najpobožnejši narod, da smo prekosili še Tirolce. Kar se tiče kvalitete naše reprezentacije se pa ne moremo ravno ponašati. Razen duhovnikov so šle v Rim večinoma same kuharice in krščenice. Zapisek v »Vaterlandu« nam kaže, zakaj »Slovenec« vzlic opetovanim pozivom ni hotel povedati imena tistih, ki so šli v Rim. Sram ga je. Le škoda, da v »Vaterlandu« ni povedano, kdo je šel v Rim vsled slabe svoje vesti in bridkega kesanja in kdo samo iz radovednosti in za zabavo.

— **Tržaška šala.** Nekdo v Trstu izmislil si je budalasto šalo, ter je nam brzojavil, da se je nasprotnik gđ. Kvedrove g. Klemenčič vstrelil. Pod utisom te brzojavke je g. Klemenčič poslal »Slovenca« pismo, v katerem je nas napadal zaradi rečene brzojavke. Danes [nam je g. Klemenčič telefonično sporočil, da je včeraj, ko je izvedel, da smo se informirali v Trstu in da smo bili mišificirani, takoj brzojavil »Slovenca« in ga prosil, naj iz njegovega pisma izpusti vse napade na nas ali poštenjak »Slovenec« se za to ni zmenil, nego obelodanil dopis g. Klemenčiča v polnem obsegu. »Slovenčev« redakterji menda nimajo pojma o ho- netnosti.

— **Kako pišejo ameriški katoličani.** V Clevelandu v Ameriki izdajajo kranjski duhovniki — ki so iz raznih vzrokov morali odriniti čez morje — list »Nova domovina«. Ta list je priobčil dolg članek o našem listu »Žrtev razmera«. Konec tega članka se glasi: »Narod sam prizna, da so bili pri deželni vladni jako »nervozni (?)« radi onega listka. Bili so pa toliko bedasti, da so zaplenili list še le, ko je že vsa stvar bila skoraj na svitem. Tem vladnim tepcem se menda ne bodo nikdar oči odprle — bedaki ne vedo, da bodo Narodovi nečistniki nekoč ravno tako padli i po vladi. Zgodovina povsod kaže, da se tako obračajo take stvari. Urednik »Naroda«, dr. Tavčar, mora pa biti grozovita propalica, da kaj takega pošilja med svet. Njemu bi se moralo sploh prepovedati izdajati kak list, ker je očitno na pol blazen človek. Upamo, da bodo sodišča potrdila zaplembo.« — Tako pišejo slovenski duhovniki v Ameriki! Namesto odgovora jim naznanjamo, da je dr. Tavčar že storil primerne korake, da bo ameriško sodišče žeganim redakterjem »Nove Domovine« nekoliko v lase poseglo.

— **C. kr. slovenščina.** Nekateri c. kr. uradi pačijo naš jezik prav po kanibalski. Tako je ces. kr. okrajno glavarstvo v Mariboru izdalo na županstva naslednjo okrožnico: Štev. 4529. Na vse občinske predstojništve. V priklope dobi občinsko predstojništvo zapisnik zavezančev črne vojske rojstvenega leta 1884. z nalogom toti zapisnik skoz 8 dni v občinskem uradu lezat pustiti in tistega oznaniti. Ako bi se proti tem zapisnikom kak ugovor vzdignil, al pa kakšna poprava potrebna bla, je to pod naprej polagaj tega zapisnika nemudoma tusem za naznaniti. Po preteku tega prelaga je spisek črne vojske v dvojnoverstnem zgotovljenju spisovati, ti starejši letni zvezek zavezančev črne vojske, to je 1860 rojenih je iz ondešnjega spiska črne vojske za odločiti. Iz tega na ta način popravljenega spiska je po poštevi pike 29 naročila čes uravnava črne vojske en izvlak za sestaviti iti, v katerem so zapisani zavezanci črne vojske po vrsti starosti so-stavljene za izkazovati. Priklenjen zapisnik izvlak črne vojske in spisek za 1884 so zanesljivo do 1. sušca t. l. tusem za poslati. Ti drugi spisek

črne vojske je pri občinskem uradu za podržat. C. kr. okrajno glavarstvo Maribor dne 4 febr. 1903. C. kr. namestniški svetnik. — Zdaj pa naj preprost župan ugane, kaj hoče glavarstvo. Ali ne zasluži uradništvo, ki izdaja take odloke, da se je spodi iz slovenskih okrajev. Kaj pravi k temu »Slovenski Gospodar«?

— **Repertoar slovenskega gledališča.** Današnja premijera velike opere »Azraël« se vrši na korist gospodu opernemu režiserju Edv. Aschenbrennerju. — V četrtek, dne 12. t. m. je operna predstava. — V soboto, dne 14. t. m. se igra veseloigra »Miška«. Zadnji dve noviteti v tej sezoni sta komična opera V. Parme »Amaconke carice in burka s petjem« »Vroč kri«.

— **Umrl je v Idriji v starosti 70 let g. Franc Didič,** posestnik in zadržni načelnik. N. v m. p!

— **Združene pivovarne žalec — Laški trg.** Novo delniško društvo, ki je prevzelo in preuredilo Kukčevi pivovarno v Žalcu in v Laškem trgu je začelo svoje delo. Včeraj je bilo v Ljubljani poskušanje prvega piva, ki se je zvalilo v novih pivovarnah. Pivo je takoj gledalo na ukus, kakor tudi na finost vse hvale vredno ter presega vsa piva izvzemši plzensko, ki se pri nas točijo, in torej lahko konkurira z vsakim tujim podjetjem. Opomniti pa je tudi treba, da je glede na okus sicer, a majhen razloček med pivom iz tovarne Laški trg in med onim v Žalcu in je ono v Laškem trgu okusnejše, a glede na finost je pa obojno enako. Majhna razlika je tudi med pasteliziranim in nepasteliziranim, dobi se oboje iz tovarne v Laškem trgu iz iz one v Žalcu. Ker imajo ljudje različne ukuse, zato naj krčmarji tudi na to gledajo, da dobijo vse vrste piva in prepričali se bodo, da si bodo s pivom združenih pivovarn, kakršnje je zdaj, pridobili obilo gostov.

— **Občni zbor društva tiskarjev na Kranjskem** se je vršil v soboto zvečer v Hafnerjevi pivovarni in izredno dobra udeležba članov — od 127 članov je bilo 107 navzočih — dokazuje, s kakšno vneemo in s kakim zanimanjem zasledujejo člani društveno delovanje. Društveni predsednik, gospod J. Pavliček, otvoril zborovanje po pol 9. uri in pozdravi vse zborovalce, posebno pa navzočne zastopnike iz Novega mesta, Kranja in Kamnika. Tiskano odborovo poročilo se odobri in vzame na znanje. Spominjal se je predsednik s toplimi besedami umrlih članov: Avgusta Puciharja, poslovodje Blaznikove tiskarne; Ivana Kovača, nekdanjega tiskarnarja in Ferd. Pevca, kamenotiskarja. Zborovalci so vstali v znak sožalja raz sedeže. Zahvala se je izrekla slavni kranjski hranilnici za darilo 100 K, gosp. Ant. Slatnarju, tiskarnarju, za darilo 30 K in gospod tiskarnarjem in urednikom za brezplačno blagohotno pošiljanje listov. — V odbor so bili voljeni g. Predsednikom Pavliček Jožef, podpredsednikom Pirkovič Rajko, računovodji Planinc Oton, blagajnikom Klovor Jožef, nadalje Milinar Ivan, Strekelj Anton, Stibinger Rudolf, Jeločnik Pavel, Šuber Iv. Ev., Mudrovčič Elias, Poderžaj Franc. Po volitvi odbora se je volila tarfina komisija in tarfno razsodišče. — Eni prošnji za vsprejem v društvo se je ugodilo, prošnja člana, da se mu deloma povrne tožni stroški, se je pa odklonila. — Med slučajnostmi so se rešile upravne društvene zadeve. Zborovanje se je izvršilo okoli 1. ure ponoči.

— **Društvo za varstvo živali.** Društvo je preskrbelo lepo izdelane društvene znake, kateri se dobijo pri društvemem tajništvu za ceno 2 kron.

— **Ženska podružnica sv. Cirila in Metoda v Novem mestu** uprizori v korist tej podružnici dne 14. marca točno oh pol 8. uri zvečer v čitalniških prostorih igro »C v r e k a«, v 5 dejanjih. Vstopnina v prvih petih vrstah po 2 K, v ostalih vrstah po 1 K 40 v, stojšča po 80 v, za dijake po 40 v. Sedeži se prodajajo v četrtek in petek, dne 12. in 13. marca t. l. pri J. Krajev naslednikih.

— **Konec drznega tatu.** Iz Novega mesta se nam piše: Na Kranjskem imamo, kakor drugod, nekaj vituozov-tatov. Eden teh je Odlaček. V litijem okraju je doma. To je drzen zvit in silovit tat konj in volov. Majhen človek, ali močan in jako premeten. Če je enkrat prost, se ga dolgo ne more dobiti. Na Dolenjskem se je najraje klatil ob gorjanskih hostah ali pa tudi v Dobrovi pri Brežicah. Bil je v Mariboru zaprt. Imeli so ga prve dni prej

njega tedna zaslišati v neki stvari pri sodišču. (Dotični sodnik bi ga bil lahko zaslišal v jetnišnici.) — Na potu iz jetnišnice k sodišču je Odlazek ušel. Našli so blizu Maribora njegovo jetniško obleko. Dobil je torej še v Mariboru drugo obleko, ali mu jo je prijatelj preskrbel. Ko smo na Dolenjskem zvedeli, da je Odlazek zopet prost, slutili smo, da bo kmalu kje v svojem revirju okolo Novega mesta in St. Jerneja. Najbrže je obiskal semenj v Skopecjaniu prošli četrtek, ker ljudje so videli Odlazku podobnega kupovalca konj. Na glavni cesti je Odlazek vprašal postiljona, ako ima revolver. Tega še ni imel. Brez njega pa ni lahko bil. Dne 8. t. m. na večer so ga orožniki zaslužili v otoški hosti in potem pri ciganih ob cesti. Hotel je pobeogniti ali orožnik mu je prvi prestrelil. Še živi, a težko, da okreva. Z njim umrje tatinska celibriteta, človek kojemu je bil šport, da se norčuje iz oblasti. Nekdo piše, da se najmodernejši ženske nahajajo v hišah št. 13, in najenergičnejši, zraven jako nadarjeni moški pa v jetnišnicah. Slovenci imamo precej takih ljudi.

— **Celjsko pevsko društvo** priredi 15. marca v dvorani »Narodnega doma« v Celju gledališko predstavo. Uprizori se »Divji loveci«.

— **Peskov društvo „Kolo“** v Trstu priredi v nedeljo dne 15. marca t. l. v prostorih »Narodnega doma« v Barkovljah koncert.

— **Restavracijo na južnem kolodvoru ljubljanskem** je prevzel g. Fran Pečnik, dosedaj hotelier v Šoštanju. Dosedanji restavratel gosp. Jakob Hafner odide v Gradec, kjer prevzame kolodvorsko restavracijo. Gosp. Hafner je bil v vsakem oziru izborn restavratel, ki je jako povzdignil kolodvorsko restavracijo in ji pridobil velik renomé. Želimo njemu, da bi imel v Gradcu obilo sreče, sebi pa želimo, da bi bil novi restavratel vreden naslednik in tudi tako izvrsten mož kakor gosp. Hafner.

— **Izred sodišča.** Kazenske obravnave pri tukajšnjem dež. sodišču: 1. Martin Maslač, delavec, rojen v Stolcu je petim sodelavcem v kamnolomu na Jesenicah ukradel obleke v vrednosti 57 K, potem pa pobežnil; obsojen je bil 4 mesece težke ječe. 2. Anton Gagliardi, laški delavec je dne 15. sušca t. l. v Škofjiloki grozil s tem, da je vzel iz svoje gozstje velik nož in rekel na to svojemu tovarišu, da naj mu prinese 1 kilo žganja, da bo šel potem Karla Gerbeca zaklati, katerega je imel na sumu, da ga je težko telesno poškodoval, obsojen je bil na 8 mesecev težke ječe. 3. Franc Triller, delavec iz Škofjeloke je grozil svoji sorodnici vdovi Mariji Zupančič, da jo bo zaklati, ker mu ni hotela zaradi njegovega zanikrnega življenja kajze izročiti, ko pa je ta hišo Mariji Kopač le prodala je zopet tej grozil z besedami: »Tebe bodo k pogrebu nesli, mene bodo pa v ječo gnali. Obsojen je bil na 5 mesecev težke ječe. 4. Zaradi tatvine že večkrat kaznovani Franc Pindur, delavec iz Rakovice je v mestnem logu v tatniški družbi vzel drateno mrežo in 1 kramp, katere reči je potem prodal, denar pa v družbi svojega tovariša na žganju zapil. Obsojen je bil na 2 meseca težke ječe. 5. Janez Vozel, posestnikov sin v Borji je dne 18. avgusta m. l. v Senožeti z nožem napadel Štefana Ocepka in ga težko ranil. Obsojen je bil na 5 mesecev težke ječe. Pet obtožencev pa je bilo oproščenih, ker se ni moglo dognati če so sploh t. 10. avgusta l. l. v Šentlambertu napadli Franceta Krljkarja in ga težko ranili.

— **Obrtno gibanje v Ljubljani.** Tekom meseca februarja zglasili so v Ljubljani na novo obrt, in sicer: Julij Kantz, Rimska cesta št. 16, tovarno za pecivo; Terezija Keber, Pogačarjev trg, prodajo sadja in zelenjadi; Matija Herman, Stari trg št. 15, trgovino z mešanim blagom; Jakob Troha, Zaloška cesta št. 7, branjarijo; Miha Weiss, Korjušne ulice št. 1, podkovsko kovaštvo; Aleksander Boros, Šelenburgove ulice št. 7, trgovino z orientalskimi preprogami; Anton Bevc, Pogačarjev trg, prodajo sadja in zelenjadi; Josip Gupar, Cesta na južno železnico št. 1, mizarско obrt; Josip Gorše, Bohoričeve ulice, branjarijo; Fran Sluga, Opekarska cesta št. 26, prodajo piva v steklenicah; Franciška Grčar, Sv. Jakoba nabrežje, starinski obrt; Neža Vampel, Pogačarjev trg, branjarijo; Uršula Kreč, Zidovske ulice št. 8, prodajo jedi; Alojzij Kos, Florijanske ulice št. 24, krojaški obrt; Marija Zalaznik, Pogačarjev trg, prodajo kruha. — Odglasil, oziroma faktično opustil pa je svoj obrt Alojzij Czerlich, Gorupove ulice št. 4, trgovsko agenturo.

— **Mednarodna panorama.** In zopet imamo historično deželo piramid in sfingov! Egipet z najlepšimi mesti, z večno očarujočim Nilom, s prestarimi tempelji, turškimi mošejami in bogatimi angleškimi

palačami bo pač marsikaterega obiskovalca privabil ta teden v panoramo. Posebno dijakom bodo ti živi prizori razjasnovali mrtvo zgodovino o kulturnem Egiptu in njegovem prebivalstvu. — Prihodnji teden nas popelje panorama zopet v slikovito Tirolsko, za pozneje pa so objubljeni prelepa Plitvička jezera, ta kras Hrvatske.

— **Samomor duhovnika.** Danes zjutraj našli so sprehajalci v tivolskem gozdu na pešpoti blizu vodovodnega rezervoarja truplo nekega duhovnika in poleg njega ležati revolver. Na lice mesta poklicani policijski zdravnik dr. Illner je konstatiral, da se je izvršil samomor in da je moral truplo že čez noč ležati na poti. Pri raziskavi obleke se je našlo 128 K 54 vin, srebrno uro z zlato verižico, zlat in več drobnarij. Truplo se je preneslo v mrtvašnico k sv. Krištofu, kjer sta ga dve usmiljeni sestri iz Leoninuma agnoscerali. Samomorilec je v pokojeni kapelan Ivan Mavrič, rojen leta 1847. v Metliki. Imel je srčno napako in je v zadnjem času bival v Leoninumu. Včeraj ob 5 uri je odšel iz Leoninuma in se ni več vrnil. Ustrelil se je najbrže že včeraj zvečer, ker je bilo truplo že vse trdo. Smrtna rana se nahaja na desnem senu.

— **Samomor majorja Daniela Bastaja.** V svojem stanovanju na Sv. Petra cesti št. 20 se je ustrelil danes ponoči krajevni poveljnik ljubljanski c. in kr. major Daniel Bastaja, rojen leta 1843. V Katinovcu, občina Vranovina v zagrebškem okraju. Včeraj v mraku je prišel domov in se zaklenil v svoje stanovanje. Ker ga danes zjutraj dolgo časa ni bilo iz sobe, je njegova gospodinja mislila, da je bolan in ga šla klicati na vrata in ker se vzlic trkanju in klicanju ni oglašil, poslala je po ključarja, da je vrata odprl. Našli so ga mrtvega ležati na tleh in poleg njega vojaški revolver. Ustrelil se je v srce in bil takoj mrtel. Vzrok samomoru ni znan, najbrže pa ga je gnala v smrt bolezen. Truplo so prepeljali v vojaško mrtvašnico.

— **Navihana tatnica.** Dne 4. novembra m. l. je ukradla neka brezposelna natakarka Ana Resser, čevljarjevi ženi Franciški Železnikarjevi, pri kateri je stanovala, zlato uro, zlato verižico z zlatim priviskom, zlat prstan in star petak. Tatnica je po tatvini pobežnila in dolgo je ni bilo moči izslediti. Pridajevala si je v službah neprava imena in tudi ime Ana Resser ni bilo pravo. Končno pa je policija izvedela, da se tatnica piše Ana Mrežar in da je doma v Suhadolu, občina Loka pri Zidanem mostu. V pretečenem tednu pa je nekdo zapazil Ano Mrežar v Baumanovem hotelu v Poličanah in jo spoznal, dasi je bila tudi tamkaj pod nepravim imenom v službi. O tem je izvedela tudi policija, ki je to sporočila deželnemu sodišču, katero je dalo Ano Mrežarjevo takoj aretovati. V soboto popoldne jo je orožnik pripeljal iz Poličan v Ljubljano. Ana Mrežar, ki je stara šele 24 let, je prav navihana tatnica in je bila tudi že večkrat zaradi tatvine kaznovana.

— **Prijet slepar.** Dne 2. t. m. prišli so blizu Kranja orožniki nekega Ivana Topolovška, kateri je poveril pečat deželnega predsedstva in ga pritisnil na neko potrdilo, s katerim se spričuje, da je pogorelec in je s to listino potem beračil po deželi okoli. Izvabil je ljudem precejšnjo svoto denarja. Tako se govori, da mu je knez Windischgrätz dal nad 200 K. Ko je bežal pred orožniki, vrgel je v Savo neko knjigo, v kateri je imel zapisane vse osebe, katere so mu kaj dale in koliko. Pri sodniji je priznal, da je ukradel v Ljubljani zlato uro, 2 srebrni uri in štiri zlate. Topolovšek, ki je rojen na Sladki gori v celjskem okraju in tje-kaj pristojen, je bil že zaradi hudo delstva goljufije in prestopka tatvine kaznovan. Sedaj se nahaja v zaporu pri tukajšnjem deželnem sodišču.

— **Pretep v delavnici.** Včeraj ob pol 6 uri popoldne sprla sta se v svoji delavnici na Jurčičevem trgu brusača Domenik in Jakob Morocutti, stanujoča Pred škofijo št. 14 in je Jakob Morocutti v prepiru sunil Domenika Morottija s škarjami v desno roko in ga ranil, nakar je zgrabil Domenik Morocutti kladivo in udaril Jakoba Morocuttija devetkrat po glavi tako, da ga je težko ranil in so ga morali prepeljati v bolnico. Dominika Morocuttija je policija aretovala.

— **Vol ušel.** Posestnik Ivan Steblaj na Karolinski zemlji št. 19, je ujel včeraj popoldne na Karolinski zemlji vola, ki je pridiral proti Ljubljani in je najbrže ušel kakemu sejmarju. Vol je popred dva moža, ki sta ga hotela ustaviti in ujeti, prevrnil v cestni jarek. Vol se nahaja pri Steblaju v hlevu.

— **Nezgod.** Hlapca Andreja Kepica iz Zaloga, občina Brezovica v

kamniškem okraju, je včeraj konj udaril s kopitom v glavo in ga nevarno ranil.

— **Na današnjem vojaškem naboru** je bilo v vojske potrjenih 56 fantov, od teh 13 v rezervu. Na nabor jih je prišlo 170.

— **V Hrušiči** je poveril neki Ivan Posadil, 25 let star, iz Viknanice na Češkem 260 kron in je pobežnil.

— **V Ameriko** se je odpeljalo danes ponoči z južnega kolodvora 100 Hrvatov, 76 Srbov in 43 Slovencev.

— **Na včerajšnji mesečni semenj** dne 9 t. m. je bilo prignanih 870 konj in volov, 129 krav in 42 telet, skupaj 1041 glav. Kupčija je bila vključno zelo neugodnemu vremenu dokaj živahna. Došlo je razun domačih kupcev tudi v velikem številu kupcev iz Tirolskega in z Morave.

— **Izgubljene in najdene reči.** Na Zidanem mostu je bila dne 7. t. m. najdena mala svota denarja. Lastnik naj se oglasi pri gosp. Ivanu Kuntariču v Hrušovju pri Postojni.

— **Posredovalno delovanje mestne posredovalnice za delo in službe v mesecu februarju.** V primeri z lanskim letom imenovanega meseca, je došlo letos znatno več oglasi tako pri delodajalcih kakor pri delojemalcih, ter je na ta način o posredovanju za znanovati napred ek. V primeri z prejšnjim mesecem je bilo posredovanje nekoliko manj živahno. Moškimi delavcem so bili ponudeni prostori za kleparje, mizarje, vrtno delavce, največ pa prometnim uslužbencem, a dela so iskali, natakariji, kleparji, tesarji, kurilci, trgovski pomočniki, skladiščniki, in drugi trgovski in hišni posli. Pri ženskem delu so dobile službe, trgovske prodajalke, natakarkice, razno drugo gostilniško osebje, kmetijski posli, največ pa hišnih poslov. Vaje n e m so bili ponudeni prostori za vrtnarje, kovače, brivce, peke in za trgovino. Pri posredovanju stanovanj je bilo mo goče v petih slučajih z vspehom posredovati. Kakor običajno se je na našlo posredovanje največ na mesto in bližnjo okolico, rešiti pa je bilo mogoče tudi več vnanjih naročil, nekatera celo na Ogrsko.

— **Najnovejše novice.** Nemška hranilnica v Pragi naznania, da ima še 54 milijonov kron na razpolago, tudi če se vse vloge v znesku 200 mil. kron vzdignejo. — Tožbo Wolfove soproge na ločitev zakona je dunajsko sodišče zavrnilo, češ, da je ostala pri možu, čeravno jo je ta že leta 1898 pretepal. — Trojni umor. V Lodzu je neki delavec umoril gostilničarja Janickega, njegovo ženo in njeno prijateljico ter jih oropal za 40 rubljev. Umor se je izvršil na cesti na vozu, na katerega je Janicki vzel delavca. — Obširne rimske grobove so razkrili v Ledrotalu na Tirolskem, v katerih so našli mnogo rimskega denarja in lepoticja. — Opica je ugriznila v Budimpešti neko gospo, ki je vsled zastrupljenja krvi umrla. — Plin se je razpočil v gledališču v Giessenu vsled česar je bilo več oseb ranjenih. — Parnik se je potopil v Hamburgu z 10 možmi. — Orožnik prebodel kmeta. V Črnovki v Bukovini je orožniški stražmešter Oberhofer prebodel z bajonetom kmeta Kolbaska, ker se mu ni dovolj hitro izognil. — Največji davkoplačevalec zagrebške županije je nadškof dr. Posilović, ki je obdačen s 33.345 K. — Richard Strauss, ki je koncertoval zadnjo nedeljo v Ljubljani, je sprejel engagement za New York.

— **Narodni kolek.** Čehi so jako iznajdljivi glede načinov, kako dobiti denar za narodne namene. Zdaj so začeli uvajati narodne kolke in si obetajo od njih največjih dohodkov. Društvo za zgradbo narodnega gledališča v Brnu je prvo izdalo te kolke po 2 vinarja. Kupujejo jih narodna društva in jih prilepajo na vse vstopnice k svojim prireditvam. Kdor gre v gledališče, na ples, na maskarado, na dirkališče, v koncert, iz kratka kamorkoli, kjer treba vzeti vstopnico, plača vstopnino in še 2 vinarja za narodni kolek. To je na najpriprostejši način pobiranja prispevkov za narodne namene. Morda bi ne bilo napačno, če bi se na ta način tudi pri nas poskusilo s temi kolki za kak res važen in obče naroden namen.

— **Obsojena nuna prednica.** V sirotišnici sv. Maksimilijana v Monakovem si je pridobila uslužbenka Viljemina Wagner posebno zaupanje predstojnice pl. Heusler, tako, da ji je prednica zaupala tudi svoje intimne zadeve. Ko pa se je to prijateljstvo razdrlo, bala se je prednica, da bi jo Wagner izdala, zato ji je dala v kavo solne kisline, da bi jo zastrupila. Zdravniki so sicer uslužbenki rešili

življenje, a zdrava še danes ni. Sodišče je obsodilo pobožno nuno v šestletno ječo.

— **Samostani in — bordeli.** V pobožni Španiji je največ samostanov, pa tudi največ bordelov; obe upravi živita nekako vzajemno. Prostytucija cvete tako bujno, da dobiva samo mesto Madrid od nje 35—45.000 K mesečno. Vsled opetovanih zahtev republikanskih strank so sedaj nekateri guvernerji podali račun, kam se steka denar iz obdačenja prostitucije. Madridski župan noče o tem govoriti. Guverner v Sevilli pa je povedal, da dobi tega denarja družba Jezusovega deteta mesečnih 50 peset, služabnice Marije 25 peset, usmiljenke in sestre sv. križa po 25 peset itd. Potemtakem mora greh zdrževati čednost. V zahvalo pa dobe baje „sestre“ iz sramotnih hiš za služaj starosti in onemoglosti varno zavetje v samostanih kot Magdalenarice. Lepa vzajemnost.

— **Zoper napitnino.** Na Nemškem se je ustanovila liga proti napitninam. V Hamburgu je začel izhajati celo časopis z naslovom O. T. to je namreč znamenje lige, in ta znak dobe gostilne in kavarne, v katerih so se odpravile napitnine — ki pobija razvado dajati napitnine. Neki angleški dopisnik dokazuje, da je v Londonu v privatnih hišah ta razvada tolika, da se mora v par dneh obiskov razdajati med posle do 200 K. Lord Rothschild je takoj pristopil ligi ter dal po vseh svojih dvorinah nabiti razglas, da njegovi posli ne smejo sprejemati od nikogar napitnine.

— **Največja lokomotiva** je v Severni Ameriki. Ista je 6 metrov visoka in s tenderjem vred 24 metrov dolga ter tehta 145.000 kg. Njena peč je velika kakor soba, dimnik 1 meter širok. Rabi se za prevažanje žita. Vleče namreč 500 naloženih vagonov, t. j. vlak, ki bi bil dolg 3 kilometre ter bi odpeljal naenkrat žetev iz zemljišča 5000 hektarov.

— **Praznovstvo pri nemški inteligenci.** Nele pri kmečkem prebivalstvu, temu cel po mestih med izobraženimi meščani je najti na Nemskem toliko praznovnega, kakor menda pri nobenem drugem narodu. V berolinskih dnevnikih, ki jih čita inteligenca, je čitati vsak dan priporočila vedeževals kartami. Neki Nordenkötter je do zadnjega časa uganjal „čudadelno“ zdravljenje v Berolinu, kar mu je neslo na leto do 15.000 mark. Najbolj se boje Nemci „usodne“ številke 13. Večina berolinskih ulic sploh nima številke 13, ker se je iste vsaki hišni posestnik branil, češ, da ne dobi strank v hišo. Mesto številke 13 je 12½, ali pa so jo sploh preskočili, kar je tudi v naslovnih knjigah označeno. V Wiesbadenu, največjem nemškem kopališču ni kabine št. 13. tudi po hotelih ni sobe ki bi nosila to številko. Nemci se „boje le Boga sicer pa nikogar“ bi po nobeni ceni ne stopili v kabino ali sobo, ki bo nosila številko 13. Ker so trdno uverjeni, da bi ne prišli živi ven. Tudi molitve za ozdravljenje (Gesundbeten) ni nikjer tako razširjeno kakor pri lahko vernih Nemcih.

— **Amerikanske reklame.** Iznajdljivost Amerikancev se posebno kaže v originalnih reklamah. Neki založnik, ki je imel malo obiskovalcev, je poslal v razne časopise zelo vabljivo žensitransko ponudbo Dobil je blizu 3000 odgovorov, ki jih je potem čital svojim odjemalcem, katerih je bila sedaj vedno polna prodajalna. — V nekem slovečem morskem kopališču je videl trgovec igrač, kako so gostje na morskem bregu nabirali lupine školjk. Hitro si je naročil voz školjk, napisal na notranjo belo stran z rudečimol naslov svoje trgovine ter jih dal vsako jutro po eno košaro raztrositi po bregu. — Neki tovarnar je napravil novo iznajdbo. Ker pa je naletela na premalo zanimanja, se je mož utopil, a pri njem so našli natančen opis njegove iznajdbe, kar so potem tudi listi raznesli po svetu. Neka velika knjigarna je pri izdaji nove knjige dala po raznih časopisih razglasiti, da išče neki bogat plemenitaš deklico za ženo, ki ima svojstva, kakor so opisana v romanu — navedel se je popolni naslov in založništvo knjige. Seveda se je oglasilo takoj na tisoče možželjnih dam za knjigo.

— **Svet za Bure.** Po več mesečnem pogajanju je burski odbor, poslan iz južne Afrike, da si ogleda svet po zahodnih državah, slednjič sklenil pogodbo za nakup 200.000 oralov sveta v južnozahodnem delu države Texas. Na tem svetu se bodo naselili nezadovoljni Buri, ki ne marajo nove vlade in pa oni, ki še sedaj žive na tujem ter se zaradi novih angleških postav ne morejo ali pa nečejo vrniti v južno Afriko ter vkloniti svoj vrat pod angleški jarem. Ta velik kos zemlje leži med reko Neuces in San Antonio ter je zelo rodovit. Pričakuje se, da bo zemljišče v enem letu vse oddano posameznim naselnikom ter da bodo poznejši Buri morali kupovati svet

od ameriških lastnikov. Odličen burski vođnik je pred kratkem izrazil mnenje, da se bo v petih letih pričelo med vsemi Buri v južni Afriki veliko izseliško gibanje ter da bo v teku nekaj let najmanj polovica mlajših moških in ženskih zapustilo svojo domovino ter jo zamenilo z Ameriko.

Književnost.

— **Društvo sv. Jeronima** izvršuje v Hrvatih isto nalogo, kakoršno izvaja na Slovenskem družba sv. Mohorja. Namenjeno je prostemu narodu, kateremu podaja vsako leto nekaj zabavnih in poučnih knjig. Letos izda četiri knjige: 1. Koledar »Danico« za l. 1904; 2. dr. St. Bosanca prevod zlate knjige Tomaža Kempčana »Nasleduj Krista«; 3. drugi zvezek krasnih Kosmakovih pripovedi »Slike iz svakidanjoh života«, prevlel St. Žgurić in 4. prvi zvezek knjižnice za prirodne nauke pod naslovom: »Prirodni zemljopis«, spisal dr. Milan Šenoa. Knjige izidejo krog božića. Vpisati se je moči v društvo sv. Jeronima do konca tega meseca. Dostrotnina znaša 10 K, letnina samo 1 K. Društveni poverjenik je trnovski župnik Ivan Vrhovnik, njegov pooblaščenec: g. knjigovez in trgovec Ivan Bonač.

Telefonska in brzojavna poročila.

Gradec 10. marca. Jutri, sredo, priredi slovansko dijaštvo v univerzi velik manifestacijski shod za ljubljansko vseučilišče.

Dunaj 10. marca. V današnji seji poslanske zbornice je predložila vlada zakonski načrt o prodaji stavbišča licealnega poslopja mestni občini ljubljanski. Potem se je začela proračunska razprava. Prvi je govoril dr. Ferjančič, ki je v svojih izvajanjih posvetil posebno pozornost jezikovnemu vprašanju. Dejal je, da je velika zmota, če se misli, da je stopilo jezikovno vprašanje v ozadje, ali pa da je celo že pokopano. Jezikovno vprašanje je vzrok, da v državi ne pride do miru in da parlament ne more normalno delati. Jezikovno vprašanje bo vplivalo na javne razmere toliko časa, dokler se ne reši pravično. Ko bi bilo Körberjevo ministrstvo res nad strankami, potem bi se moralo pred vsem zavzeti za uredbo jezikovnega vprašanja v smislu drž. osnovnih zakonov. Nemška preširnost pa se temu upira in Körber stori samo to, kar hočejo Nemci. Nemci hočejo jezikovno vprašanje rešiti samo za Češko in še tam tako, kakor njim kaže, ne da se reši jezikovno vprašanje za vse kronovine. Govornik je končno apeliral na Čehe, naj ne dopuste, da se reši jezikovno vprašanje samo parcelno. Govorili so potem še Schraffl, dr. Ofner in d'Elvert. Prihodnja seja bo jutri.

Praga 10. marca. „Národní Listy“ javljajo, da se naslovni škof Friud zavzema, da se praska nadškofija razdeli v nemški in v češki del.

Rim 10. marca. Vatikanski krogi so jako nejevoljni, da pri papeževem jubileju ni bilo hrvatskih škofov. Sicer je bil nadškof Posilović šele pred kratkim v Rimu, vendar se smatra, da so hrvatski škofje izostali, ker je v hrvatskem narodu zavladala velika nevolja proti Rimu. Ta informacija izvira od najkompetentnejše strani.

Carigrad 10. marca. Vest, da se je našlo blizu Cerkeskioja sredi pota med Drinopoljem in Carigradom večjo množino dinamita, je resnična. Kaže se pa, da so najbrž železniški uslužbenci spravili tja dinamit, da dobe kako nagrado za „razkritje“ nameravanega „atentata“.

Berolin 10. marca. Razprava o proračunu za armado je dvorne kroge silno deprimirala. Patriotično časopisje se jezi, češ, da socialisti podkopavajo ugled armade.

Kakor je splošno znano, dajejo „Mauthnerjeva“ semena za repo za klajo veliki dobiček. Ravno tako izvrstna in nedosegljiva so Mauthnerjeva semena za zelenjavo in cvetlice. (309—18)

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.
Uradni kurzi dunaj. borze 10. marca 1903.

Naložbeni papirji.	Dinar	Blago
4 1/2% majeva renta	100 55	100 75
4 1/2% srebrna renta	100 55	100 75
4% avstr. krona renta	101 10	101 30
4% „ zlati	121 10	121 30
4% ogrska krona	99 50	99 70
4% „ zlati	121 60	121 75
4% posojilo dežele Kranjske	99 75	—
4 1/2% posojilo mesta Spjete	100 —	—
4 1/2% „ Zadra	100 —	—
4 1/2% bos-herc. žel. pos. 1902	100 80	101 80
4% češka dež. banka k. o.	99 60	100 10
4% „ ž. o.	99 60	100 10
4 1/2% zast. pis. gal. d. hip. b.	101 10	102 10
4 1/2% pest. kom. k. o. z	106 80	107 60
4 1/2% pr.	101 —	102 —
4 1/2% zast. pis. Innerst. hr.	101 —	102 —
4 1/2% „ ogr. centr.	101 —	101 80
4 1/2% deželne hranilnice	101 10	102 10
4 1/2% zast. pis. ogr. hip. b.	100 —	100 50
4 1/2% obl. ogr. lokalne žel.	99 50	100 50
4 1/2% „ dolenjskih železnice	99 50	100 50
3% „ juž. žel. kup. 1/2 1/2	304 25	306 25
4 1/2% av. pos. za žel. p. o.	100 65	101 65

Srečke od leta 1854	178—	188—
„ „ 1860 1/2	185—	187—
„ „ 1864	247—	251—
„ tizske	159 20	160 20
„ zemlj. kred. i. emisije	268 25	272 25
„ II.	266 —	268 50
„ ogrske hip. banke	259 25	263 25
„ srbske k. frs. 100—	89 —	91 —
„ turske	117 60	118 50
Basilika	19 10	20 10
Kreditne	431 —	435 —
Inomoške	84 —	89 —
Krakovske	75 —	78 —
Ljubljanske	75 —	77 —
Avstr. rud. križa	56 25	56 25
Ogr.	27 50	28 50
Rudolfove	74 —	76 —
Salcburške	74 —	78 —
Dunajske kom.	439 —	443 —

Delnice.	51—	52—
Južne železnice.	692 25	693 25
Državne železnice.	1583 —	1593 —
Avstro-ogrsko bančne del.	685 25	686 25
Avstr. kreditne banke	742 50	743 50
Ogrske	254 50	255 50
Živnostenske	714 —	716 —
Premogokop v Mostu (Brux)	389 —	390 —
Alpine montan	1630 —	1645 —
Praske želez. ind. dr.	478 —	480 —
Ruma-Muranyi	410 —	414 —
Trboveljske prem. družbe	347 —	351 —
Avstr. orožne tov. družbe	151 —	153 —
Česke sladkorne družbe	—	—

Valute.	11 32	11 36
C. kr. cekin	19 10	19 12
20 franki	23 42	23 48
20 marke	23 98	24 06
Sovereigns	117 15	117 35
Marke	95 45	95 65
Laški bankovci	253 25	254 —
Rubli	—	—

Žitne cene v Budimpešti.

Termin.	za 50 kg	K
Pšenica za april	7 67	—
Rž	6 77	—
Koruzi	6 15	—
„ maj	6 22	—
„ julij	6 09	—
Oves	—	—

Ekstiv.
Mimo, nespremenjeno.

Svila za neveste

od 60 kr. do gld. 11 35 per meter v vseh barvah. Franko in že ocarinjeno se pošilja na dom. Bogata izbira vzorcev se pošlje s prvo pošto. **Tovarna za svilu Henneberg, Zürich.** 3 (40—2)

Umrli so v Ljubljani:

Dne 7. marca: Ernestina Hvala, sprevednikova hči, 22 mes., Jenkove ulice št. 6, vnetje spolnih organov.
Dne 8. marca: Marija Potokar, kuharica, 77 let, Mestni trg št. 11, vodenika.
V deželni bolnici:
Dne 4. marca: Ivan Massig, delavec, 34 let, Paralysis cordis. — Peter Milek, umir. gnanski sprevednik, 85 let, Dementia.
Dne 5. marca: Fran Friškovec, gostač, 75 let, Pneumonia. — Ivan Cajhen, posestnikov sin, 20 let, Sepsis acuta. — Josip Kovač, hlapec, 31 let, jetika.
Dne 6. marca: Magdalena Wolf, dninarica, 60 let, pohabljenje.
Dne 7. marca: Marija Umek, dninarica, 51 let, srčna vodenika.
V hiralnici:
Dne 8. marca: Jože A Svetlin, sprevednikova žena, 32 let, otrpnjenje srca.

Meteorološko poročilo.

Marec	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetro vi	Nebo
9.	9. zv.	736 3	3 0	sr. sever	oblačno
10.	7. zv.	735 2	1 7	sl. jug	oblačno
„	2. pop.	735 5	4 9	sr. svzhod	oblačno

Srednja včerašnja temperatura 2 6°, normale: 2 5°. Mokrina v 24 urah: 1 2 mm.

Dve papigi

(zeleni pritlikovca), parček, 1 leto stara, **se prodasta.**
Kje? pove upravništvo »Slov. Naroda«. (697—1)

Trgovskega pomočnika

kateri mora biti izboren prodajalec, sprejme za svojo trgovino mešanega blaga (678—2)

O. Homann v Radovljici.

Iz drevesnice

Jos. Lenarčiča na Vrhniki

oddaja se za spomladno saditev sledeča tvarina:

- 1. Visokodebelnato drevje**
najboljših preskušanih vrst, jablane in bruske v lepih, zdravih in krepkih komadih a K 0 60 do K 1—
- 2. pritlikavci**
najboljših zimskih bruske, namiznih jabolk in marelic v obliki piramid in palmet z 1—3 etažami z rodno lesom a K 1 50 do K 6—
- 3. srednje visoka debla**
od izvrstnih „ringlotov“ (Reine-Claude) a K 1—
- 4. lepotično drevje:**
lpe do z velikanskim listjem a K 2—, temno-rudečelastne bukve 2—3 m visoke a K 4—, Thuje, koje brez poškodbe prozimo, v raznih vrstah od 60 cm do 5 m visoke a K 1— do K 5—, Azerol-jablane a K 0 60 in razno lepotično grmičevje a K 0 60 do K 1—.

Za embalažo se računajo le lastni stroški. Cene se razumejo za blago postavljeno na kolodvor na Vrhniki. (618—4)

Predno drugod

kupite **olje**, poskusite prej svetovnoznano trdko:
„The Russian-American Oil-Company Ltd.“

Ta družba razpošilja:
Olje za parne cilindre
za prevroč sopar, kakor tudi
olje za stroje in vretena.

Naša olja so čudovito ceno ter se z njimi mnogo več prihrani, kakor pa z drugimi fabrikati te vrste, in so priznana najboljša olja sedanosti.

Popolna priznanja iz vse Evrope
so na razpolago. (693—1)

Zastopnik:

Mihael Kastner v Ljubljani.

Pravým pokladem
pro všechny, kdo pohlazením v mládí onemocněli, jest výtečné dílo:
Dra Retaua Sebeochrana.
České vydání po 80m vydání německém. S 27 vyobrazeními. Cena 4 Kor. Čti je každý, kdo následky těchto nepravostí trpí, na tisíce lidí všel dílu tomu své uzdravení. Lze je dostati u nakladatelské firmy „Verlags-Magazin R. F. Beyer, Leipzig, Neumarkt No. 21“, jakož i v každém knihkupectví.
(2788—13)

Izvežbano modistinjo

veščo nemškega in slovenskega jezika, sprejme takoj pod ugodnimi pogoji (696—1)

trgovina s klobuki Chiba v Celju.

„Narodna tiskarna“

proda
na svojem stavbišču v Knafljovih ulicah v Ljubljani

Železno ograjo

s kamenito podlago vred ali brez nje.

Proda se tudi nekaj tuj, i tisa ter nekaj smerek.

Ponudbe na upravništvo »Slov. Naroda« do 25. marca t. l.

Opr. št. A 399/2/5

Oklic.

Na prošnjo priglasenih dedičev dovoljuje se prostovoljna javna dražba v zapuščino **Jere Rozman iz Spodnjega Otoka št. 23** spadajočega posestva vlož. št. 140 kat. obč. Otok, obstoječega iz zidane hiše št. 23, v kateri se je izvrševal gostilniški obrt, z gospodarskim poslopjem, dveh njiv, treh travnikov in štirih gozdov. — S hišo vred prodaja se za gostilniški obrt namenjena priprava in pohištvo.

Posestvo se izključuje za 10.000 K in se ponudbe pod izključno ceno ne sprejmejo. Tabularnim upnikom ohranijo se njih zastavne pravice brez ozira na visokost kupnine.

Prodajalci pridržijo si pravico, prodajo v osmih dneh odobriti. Kupnina se ima položiti v sodne roke.

Pogoji dražbe leže tusodno v vpogled.

C. kr. okrajna sodnija v Radovljici, odd. I.

dne 2. marca 1903.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Izved iz voznega reda.

veljaven od dne 1. oktobra 1902. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Praga čez Trbiž. Ob 12. uri 24 m ponoči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 3. uri 56 m popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Franzove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo. (Trst-Monakovo direktni vozovi I. in II. razreda.) — Proga v Novo mesto in v Kočevje. Osonni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novomesto, Straža, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne istotako, ob 7. uri 8 m zvečer v Novomesto, Kočevje. Prihod v Ljubljano juž. kol. Praga iz Trbiža. Ob 3. uri 25 m zjutraj osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Isl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak. (Monakovo-Trst direktni vozovi I. in II. razreda.) — Ob 7. uri 12 m zjutraj osonni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 17 m dopoldne osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, Ljupsko, Prago, Francove vare, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selzthal in Inomosta, Solnograda. — Proga iz Novega mesta in Kočevja. Osonni vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne in ob 6. uri 50 m nvečer. — Prihod v Ljubljane drž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m dopoldne in ob 6. uri 10 m zvečer.

Trgovina z železnino „MERKUR“
PETER MAJDIČ
v Celju, Graška cesta šte. 12
priporoča svojo veliko zalogo
najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lito železnino, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedel-skega orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in strojev; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode, tehtnilo, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin in vsega drugega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.
Traverze, cement, strešna lepenka, trse za obijanje stropov (štol), lončene cevi, samokolnice, oprava za strelovode, ter vse v stroko železne trgovine spadajoče predmete.
Tomaževa žilindra, najboljše umetno gnojilo.
* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna. Gene nizke.

„SLAVIJA“
vzajemna zavarovalna banka v Pragi.
Rezervni fondi: 25.000.000 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 75.000.000 K.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države
z vseskozi slovensko-narodno upravo. (26—23)
Vas pojasnila daje:
Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančnej hiši v Gospodskih ulicah šte. 12.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt z zmanjšujočimi se vplačili.
Vsak član ima po preteku petih let pravico do dividende.

Uradnik

srednje starosti, zanesljiv, s čedno pisavo in dobrimi spričevali, zmožen slovenščine in nemščine, izurjen v zemljiških knjigah, želi takoj vstopiti v kako pisarno ali tovarno za pisarja; prevzame tudi kako drugo primerno službo, toda le v Ljubljani. Ponudbe pod „uradnik“ upravništvu »Slov. Naroda«. (695—1)

Poskusite J. Klauerjev „Triglav“

pristni rastlinski liker.

Oživlja želodec. Budi tek in prebavo. Daje dobro spanje.

Edino pristen od založnika:

Edmund Kavčič

v Ljubljani. (11—56)

(670—2)

Izurjen notarski sollicitator

dobi takoj dobro mesto. — Ponudbe sprejema Josip Christof v Ljubljani, Sodnijske ulice št. 6. (699—2)

Svojo trgovino

z vsjo opravo oddam za šest let v najem.

Natančneje se izve pri **Gustavu Hochu v Deseniču, Hrvatsko Zagorje.** (630—4)

Popolna špecerijaska oprava

se prodaja

v Spodnji Šiški, Kolodvorske ulice št. 159. (626—3)

Izvrstno delujoča gostilna

na jako primernem kraju, tik vrat bohinjskega predora, se odda v najem.

Ponudbe in pogodbe sprejema lastnik **Josip Markeš, v Jesenicah 54, Gorenjsko.** (667—2)

Hiša

s 4 sobami in pritliklinami v sredi trga **Mokronoga** (poleg cerkve) z obsežnim vrtom in lepim gozdom, pripravna za vsako obrt, **prodaja se** pod ugodnimi pogoji.

Pojasnita daje gospod **Peter Jerič, istotam.** (676—2)

Išče se trgovski pomočnik

vešč trgovine z norimberškim blagom, za večjo trgovino v Ljubljani. Pomočniki z dežele imajo prednost.

Istotam se sprejme

vajenec

iz boljše hiše.

Ponudbe na upravništvo »Slov. Naroda« pod št. 692. (694—1)

Ženitna ponudba.

Udovec brez otrok, v najboljši moški dobi, boljsega stanu, želi se čim preje poročiti z gospico ali udovo brez otrok. Ista mora biti vsaj srednje izobražena, slovenskega ali hrvatskega in pa nemškega jezika zmožna, veselega in odkritega srca ter imeti dote vsaj 10.000 K, katere se zavaruje. Ponudbe, če le mogoče s priloženo fotografijo, katera se vrne, naj se pošljejo pod znakmo „Izgubljena sreča, pridi nazaj“ anonični pisarni 1504 Rudolf Mosse, Dunaj, Seilerstätte 2.

Za tajnost se jamči s častno besedo. 653 2

Založništvo L. Schwentner v Ljubljani. (1832-93)

Prešernove * * * poezije

v novi popolni izdaji z življenjepisom, literarno-zgodovinskimi prilogami in estetično oceno. Uredil dr. Aškerc. — Elzevir-izdaja (rudeče uvrje z zlato oblogo) 3 H, po pošti 3 H 20 h.

Založništvo L. Schwentner v Ljubljani. (1832-93)

Zavaruje poslopja in premoženje proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder postaje

Dovoljuje iz čistega dobička izdatne podpore v narodne in občnokoristne namene.